

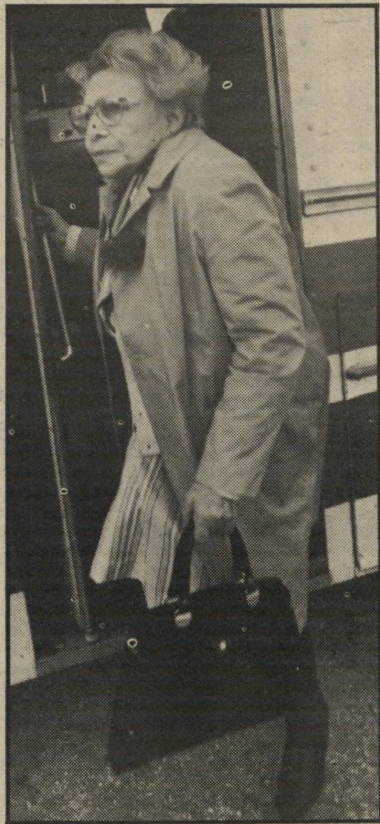
הווטו של מינה

בשבוע שחלף ישבתי וכתבתי עד שרעדו לי הידים, הכל בשבילכם. המטאטא עמד בפניה. הייתי כבר מוכנה לעלות ולהמריא לקולנוע תל-אביב. כדי לראות מה הולך שם מאחורי

דבורה גנני אולי

יגאל כהן-אורגד. הוא לא יכול היה להדריח אותה, אבל ערב אחד היא נכשלה בתפקידה (היא העבירה לעתונות הודעה על העלאת מחירי מיצרבייהסוד לפני ההודעה הרשמית) והוא ביקש שתלך לטובת אריאלה רבדל. גנני נשארה מחוסרת עבודה רצינית, המתאימה לכישוריה ולכושר-העבודה שלה, ואו היא גישה במישר-הבריאות. אליעזר שוסטק, שכעס עליה מאוד, אולי היה מקבל אותה, מה גם שתפקידה לא אייש רשמית. אך כאן נכונה לה הפתעה: שמעתי שמינה שוסטק, אשת השר, הטילה וטו מוחלט על המינוי.

מינה שוסטק לא רוצה

אני במקומה הייתי מנסה לברוק את מצב ההרוסקופ שלה. פשוט לא הולך לה לדרורה גנני. זאת לא השנה שלה.

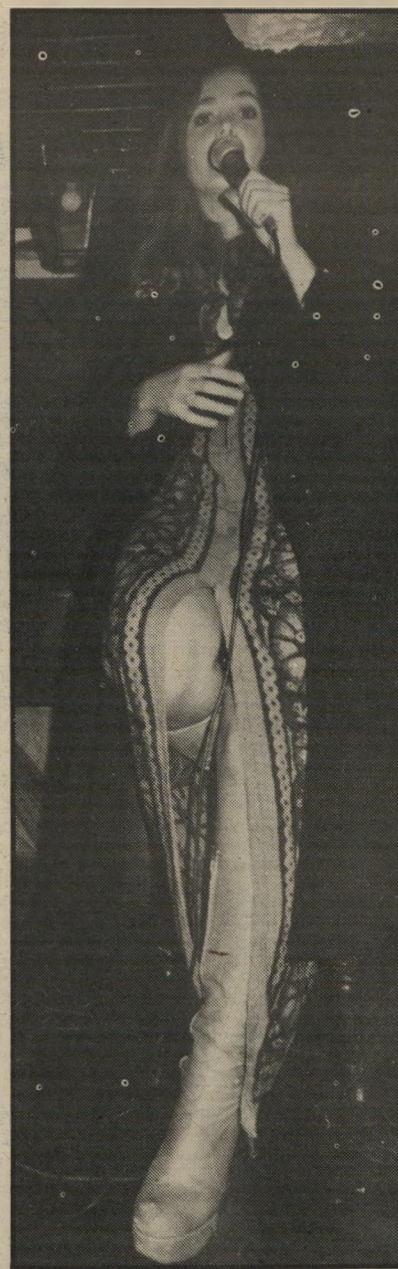
היא היתה דוברת ותיקה של משרד-הבריאות עוד לפני שהליכוד עלה לשלטון, ועוד לפני שאליעזר שוסטק העלה בדעתו שהוא יהיה שר-הבריאות.

כשז'וקטור שמיטוב נאלץ לוותר על הכסא, גנני נשארה במקומה ועשתה יחסי-ציבור מצויינים לשוסטק. לפני שנה היא ביקשה לפרוש ולעבור למישרד-התעשייה-הומיסחר, שבראשותו עומד גידעון פת. נמאס לי לטפל כל הזמן בחולים ובמחלות, היא אמרה. אני לא זוכרת למה זה לא יצא לפועל, אבל הדרורה-לה נשארה עם השר בן ה-72.

פעם, כששאלו אותה איך היא יכולה לשרת את שילטון-הליכוד, כשכמוצאה היא שמוצגת קית, ענתה הדוברת שהיא גם משוררת שהיא צריכה לבחור בין אידיאולוגיה ובין אוכל לילדים. היא מעדיפה לעבוד כדי שתוכל לפרנס את לדיה.

ולכן היא לא ראתה כל סתירה אידיאולוגית במעבר מהבריאות לאוצר. אתם בוודאי זוכרים את הסיפור, שכמהלך שביתת-הרופאים המפורסמת, בעוד ששר-הבריאות ושר-האוצר נציגים הרופאים דנים בענייני משכורות ושביעות, הסכימו גנני ולורם ארידור שהיא עוברת אליו. גנני לא רצתה להיות סתם יועצת-תיקשורת. היא רצתה מקורי-עבודה קבוע. לכן מינה אותה איידור כדוברת-האוצר.

מאז שהיא עברה לצידו של יורם, ראו אותה על המסך יותר מאשר אותו. לאמצע-התיקשורת היא נהגה לומר שיוורם הוא איש חכם והגון ורציני, ובעל מוח מבריק, והציבור פשוט לא יודע כל-כך. עד שהיא הספיקה לשקם את תדמיתו של השר, שאצלו עברו שיבעה דוברים לפניו, באה פרשת הדולריזציה וגנני נאלצה לקבל בוס חדש:

מירי אלוני אני אראה לה

הקלעים, אך נותן-לחמי היבש והמעופש כחררה-העורך החזיק אותי צמודה לנייר והעפרון. אוף, מה שאני הפסדתי!

הפסדתי את מירי אלוני סורטת, מכה, ובעטת כחנה לסלאו, והפסדתי את חנה שנדרמה לרגע, והפסדתי את חנה תופסת אומץ ועושה למירי סדר על הראש — היא תמיר חשבה שלמירי יש הרבה יותר מדי שערות, חצי יספיק. כימעט וגמרה את העבודה, כשהצליחו להפריד. אבל זץ אחד או שתיים גם היא הספיקה להחטיף. למה הבובות של הללויה הוליבויד שרות הללויה? פשוט הולכת שם קצת קינאה וקצת שינאה. יש שם שתי זמרות, ריכין גל ומירי אלוני. ומצחיקונת ושחקנית, חנה לסלאו. עיקר העבודה נפלה על כתפי הזמרות דווקא. עד שנכנס לתמונה החבר הצמוד של לסלאו, אביב גלעד.

אביב הוא המפיק-בפועל של המופע, ולבחור יש רצון-ברזל לעשות מלאסלאו סטאר. כימעט שהצליח, לולא אלוני. בסיטואציה כזאת המתח מוזמן מראש. היתה רק שאלה מתי יפרוך ואיך. זה התחיל עוד בתקופת החזרות. מירי הביאה כתגבורת את שמואל אומני, ללאסלאו ראג גילעדי, ולריק גל ראג הכלב שליווה אותה כל הזמן.

את התילבושות שהומינו המפיקים זרקו הליידים לסל. כל אחת דאגה לתילבושות הולמות בעצמה. שייצאו לצילבות שלה העיניים.

חנה לסלאו מה היא רוצה

מעתה, כדי להפריד בין השתיים, מתלבשת לסלאו במלתחה של הגברים, והיוס-שמעתי שכמה הצגות נדחו, כי ללאסלאו אבד הקול. לא סיפרו לי שמירי טיפלה לה גם במיתר-הקול!

בעל בנל לילה

לולא ידע כל העולם ששרה ויגאל כהן-אורגד חיים כווגיינים, היה מסתתר פה סיפור פיקאנטי.

אבל איזו אכזבה: מי שרוצה משהו פיקאנטי, שילך לשוק בצלאל.

השכנים ברמת-אביב מספרים שכבוד השר מגיע ב-4 לפנות בוקר הביתה. גם כשהוא עובר עד שעה מאוחרת זו, הוא מקפיד לבוא הביתה כמעט בכל לילה.

הוא מגיע, חוטף שינה קצרה, והשכם בבוקר יוצא לעבודה.

אם יכול מישוהו לסדר פרוטקציה לבעלי, שיקבל ג'וב כנהג אצל כהן-אורגד, ויבוא לשעתיים-שלוש ביממה, מובטחת לו ממני נשיקה מארץ הנשיקות. סוף-סוף יירד הוא ממני, הנורניק.

סיום עצוב

כמו בסיפורים — התכשיטי אלי גרא מת לבר.

תחילה חלה בצהבת, בעת ביקור בהורו, להתרפא ניסה בלונדון, ושם, בבית-חולים בכפר, כשאחיו, שהועק מהארץ, ניצב ליד מיטתו, נפטר.

להלווייתו בחולון, ביום השלישי בשבוע שחלף, באו כמניין מלווים, ביניהם אמנון זיכרונ, עופרה והלל נאמן, עופרה אליגון, מוטי בהרב, גדעון פז ורב רפורמי. רחל גרא, הנושאת עד היום את שמו, ואשר מישפט-גירושיה מאלי עורר סנסציה בזמנו, נעדרה מהלווייה. גם במותו נמשך הניכור, ואולי נמהל בשמץ של שינאה.

עד היום מתחרות ביניהן הגלריות שלו ושלה ביפו העתיקה, כדי להנציח כאילו את גוג ומגוג ומילחמותיהם.

אלי גרא עם ליוז טיילור לבד בניכר